

ΑΦΩΝΟΣ;

Τῷ φίλῳ I. K. ἱατροῦ.

ΑΙ σείς, ἱατρέ, δὲν μᾶς διηγείσθε τίποτε; εἶπεν ἡ κυρία Π. εἰς τὸν ἱατρὸν Β., ὅστις ἐρρόφα ἠσύχως κύπελλον καφέ χωρὶς νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν γενικὴν συνομιλίαν.

— Ναί, ναί, ἱατρέ, σᾶς παρκαλοῦμεν, ἐπενέθησαν ἄλλοι τινές· νὰ μᾶς εἰπῆτε τίποτε· καλλίτερον παντὸς ἄλλου εἶσθε εἰς θέσιν νὰ μᾶς διηγηθῆτε καὶ ἀπὸ τὸν πραγματικὸν βίον.

— Καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐχεμύθεια; Νομίζετε ὅτι μοὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἀναφέρω δημοσίᾳ τὰ τοῦ ἰδιαιτέρου βίου τῶν πελατῶν μου; Ἄλλὰ δὲν πειράζει· δύναμαι νὰ σᾶς διηγηθῶ πραγματικὴν τινὰ ἱστορίαν, καθ' ὅσον αὕτη ἔλαβε χώραν πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν καὶ σχετίζεται μὲ πρόσωπα ὅλως εἰς ὑμᾶς ἄγνωστα. Ἡ δεσποινίς. . . πῶς θέλετε νὰ τὴν ὀνομάσωμεν;

— Ἄν ἔχη καλὰ αἰσθήματα, καλέσατέ τὴν Πολυξένην, ἀπήνησε κομφὸς τις νεανίας περιπαθῶς ἀτενίζων τὴν ἀπέναντί του καθημένην θελκτικωτάτην δεσποινίδα.

— Ὅχι· ἡ ἡρώϊς μου δὲν ὁμοιάζει κατὰ τὸν χαρακτῆρα μὲ τὴν Πολυξένην, δι' ὃ καὶ τὴν ἀποκαλῶ Α*. Ἡ δεσποινίς λοιπὸν Α* ἦτο μονογενὴς θυγάτηρ πλουσίου τινὸς κτηματίου καὶ μητρὸς ὑπεράγαν φιλομούσου. Σᾶς ἀναφέρω τὰ δύο ταῦτα χαρακτηριστικὰ τῶν γονέων, διότι θὰ ἰδῆτε ἐκ τῶν ἀκολούθων ὅτι καὶ ταῦτα ἔχουν τὴν σημασίαν των. Ἡ δεσποινίς Α*, δεκαεπταετίας κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἦτο ἀσθενοῦς κάπως κράσεως, εἶχε δὲ δύο μεγάλους καὶ χαριτωμένους ὀφθαλμοὺς καὶ ἦτο τὸ καύχημα καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀδιαλείπτου λατρείας τῶν γονέων τῆς. Θὰ ἐνοήσετε λοιπὸν τὴν ἄρατον θλίψιν τούτων, ὅποταν μάθετε ὅτι ἡ θυγάτηρ

των προσεβλήθη αἰφνης ἐξ ἀφασίας. Τὸ ἀπρόοπτον ὄσω καὶ αἰφνίδιον τοῦτο δυστύχημα καιρίως ἐτραυματίσθη τὴν στοργὴν τῶν δυστυχῶν γονεῶν. Ὁ οἶκός των, ὁ τόσων φιλόξενος ἄλλοτε καὶ ἐν ᾧ τὸ πᾶν ἠκτινοβόλει ἀπὸ χαρᾶν καὶ εὐτυχίαν, ἔλαβεν ὄψιν ἐντελῶς σκυθρωπήν· ὁ πατήρ διέτρεχε τοὺς θάλαμους κατηφῆς καὶ σύννοος, ἡ δὲ μήτηρ ἐκλείετο ἐπὶ ὄρας εἰς τὸ δωμάτιόν της κλαίουσα μετὰ λυγμῶν. Ἡ γενικὴ θλίψις ὅμως δὲν ἐφαίνετο ἐπιδρωσα ἐπὶ τῆς νεαρᾶς ἀσθενοῦς· αὕτη προσέβλεπε τοὺς πάντας ἀφελῶς, μὲ τὸ βλέμμα μὲν κάπως μελαγχολικὸν καὶ ἀδιάφορον, ἀλλὰ μετὰ μειδιάματος ἐπὶ τῶν ῥοδίνων χειλέων της.

» Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις προσεκλήθη νὰ δόσω τὴν γνώμην μου ἐπὶ τῆς παραδόξου ταύτης ἀσθενείας. Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἀπέκλεισα τὴν ἰδέαν ὅτι αὕτη προήρχετο ἐξ ὀργανικῆς παθήσεως, ἀπὸ τὸ βλέμμα δὲ καὶ τὴν στάσιν τῆς ἀσθενοῦς μου ἀμέσως ὠδηγήθη εἰς τὸν ὑστερισμόν. Μετ' ἐπισταμένην ἐξέτασιν ἐβεβαίωθην πλέον ὅτι ἡ ἀσθενῆς μου οὐδεμίαν εἶχεν ἀλλοίωσιν τῶν φωνητικῶν χορδῶν, ἀνεκάλυφα μάλιστα μετ' οὐ πολὺ ἀναίσθησίαν τοῦ φάρυγγος καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ κατὰ τόπους ἐλάττωσιν τῆς αἰσθήσεως, τὰ συγχρότερα δηλαδὴ στίγματα τοῦ ὑστερισμοῦ. Ἀλλὰ καθ' ὄν χρόνον ἐξήταζον τὴν ἀσθενῆ μου παρετήρουν συγχρόνως τοὺς διαφόρους τοῦ προσώπου της μορφασμούς· αὕτη ἐφαίνετο παρακολουθοῦσα τὴν ἐξέτασίν μου μετὰ τινος συγκινήσεως. Τὸ βλέμμα της ἦτο ζωηρὸν καὶ ἐξέφραζε ὅλην τὴν εὐφυίαν της· μόνον δὲ τὸ στόμα ἔμενε διαρκῶς κεκλεισμένον καὶ εἰς τὰς διαφόρους ἐρωτήσεις μου ἀπῆντα ἀπλῶς διὰ μειδιάματος. Δὲν ἦτο ἀφασία, ἤτις ἄλλως τε δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξηγηθῆ ἄνευ παραλύσεως ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ, καὶ ἡ πάσχουσα ἐνόει ὅλα τὰ παρ' ἐμοῦ λεγόμενα· τὸ ἀντελήφθη εὐθύς, διότι ὁσάκις τῇ ἀπηύθυνα ἐρώτησίν τινα ἐξ ἀπροόπτου διὰ νὰ τὴν ἀναγκάσω νὰ ἀπαντήσῃ, ἐστρέφετο ἀποτόμως καὶ τρέμουσα, προσήλωνε ἐπὶ στιγμὴν τοὺς ὀφθαλμούς της ἐπ' ἐμοῦ καὶ ἔνευεν εἶτα πρὸς τὰ κάτω ἀποφεύγουσα τὸ βλέμμα μου.

» Καθησύχασα τότε τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἐβεβαίωσα ὅτι τὸ κακὸν θὰ παρέλθῃ σὺν τῷ χρόνῳ.

» Κατόπιν παρεκάλεσα ἰδιαιτέρως τὴν μητέρα της νὰ μοι

δώση συμπληρωματικὰς τινὰς πληροφορίας, διότι νὰ μὲν εἶχον διαγνώσῃ περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ἀλλ' ὄφειλον νὰ ἀνεύρω τὸν λόγον τῆς ἀφασίας ταύτης, ἵνα δυνηθῶ νὰ πολεμήσω τὸ κακὸν ἀπὸ τὴν ρίζαν του. Ὁ πατήρ, ὡς σὰς εἶπον, ἦτο κτηματίας, δηλαδὴ ἄνθρωπος. ὅστις τὸν περισσότερον χρόνον δὲν εἰργάζετο καὶ δὲν ἀγνοεῖτε βεβαίως πόσον ἡ ἀργία εὐνοεῖ τὴν νευρικότητα ἢ μῆτηρ ἤσχολεῖτο πάντοτε εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον, ἄλλοτε κατευναζουσα καὶ ἄλλοτε ἐρεθίζουσα τὰ νεῦρά της μὲ τὴν μουσικὴν ἄλλως τε τῇ συνέβαινε νὰ ἔχῃ καὶ κρίσεις ἀνεξηγήτων δακρύων. Ἀπὸ τοιούτους γεννήτορας θὰ ἦτο σπάνιον τὸ τέκνον νὰ μὴ ἐγεννᾶτο νευρικὸν καὶ βεβαίως ἡ νευρικὴ αὕτη κρᾶσις προδιέθετε εἰς τὸν ὑστερισμόν, ἀλλὰ δὲν ἐξήγει καὶ ἀμέσως τὴν ἀφασίαν ἐκείνην, δι' ἃ καὶ ἐζήτησα νὰ πληροφορηθῶ τὰ πρὸ τῆς προσβολῆς τῆς ὑστερικῆς ταύτης καταστάσεως. Ἐπῆλθε ἄραγε μεγάλη τις συγκίνησις, ἣτις ἐπέδρασεν ἠθικῶς ἐπὶ τοῦ ἐξησθηνημένου νευρικοῦ συστήματος τῆς ἀρρώστου μου; Οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ μὲ πληροφορήσῃ ἔμαθον μόνον ἀπλῶς ὅτι ἡ ἀφασία αὕτη ἐπῆλθε μετὰ χορόν, καὶ μάλιστα οἱ γονεῖς ἀπέδιδον τὴν ἀσθένειαν εἰς κρουολόγημα. τὸ ὅποιον θὰ εἶχε ἐπέλθῃ, ἐπειδὴ ἡ θυγάτηρ αὐτῶν ἐξῆλθεν ἰδρωμένη ἀπὸ τὴν θερμὴν αἵθουσαν τοῦ χοροῦ εἰς ψυχρὸν περιβάλλον.

» Δὲν εἶνε ἀνάγκη, νομίζω, νὰ σὰς παρατηρήσω ὅτι τὸ κρουολόγημα τοῦτο οὐδόλως προσείλκυσε τὴν προσοχὴν μου τὸναντίον ἐπέμεινα, μέχρι σημείου τοῦ νὰ φανῶ ἀδιάκριτος, νὰ μάθω μετὰ ποίων νέων εἶχε χορεύσῃ ἢ τόσον ἐνδιαφέρουσα ἀσθενῆς. Πράγματι ὁ ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἐκδηλούμενος ὑστερισμὸς δὲν εἶνε κοινός ἔπειτα. ὡς σὰς εἶπον, ὄφειλον νὰ γνωρίσω τὴν αἰτίαν τῆς ἀφασίας ταύτης, ὅπως τὴν καταπολεμήσω καταλλήλως. Οὕτως, ἔμαθον τὸ ὄνομα τοῦ περισσότερον τῶν ἄλλων μετὰ τῆς ἀσθενοῦς μου χορεύσαντος νέου, καθὼς καὶ ὅτι αὐτὸς ἦτο μάλιστα καὶ ὁ τελευταῖος μεθ' οὗ ἡ δεσποινὴς εἶχε χορεύσῃ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς της.

» Μὴ εὐρῶν ἄλλον λόγον συγκινήσεως ἐσκέφθην ὅτι ὄφειλον νὰ στρέψω τὰς ἐρεῦνας πρὸς τὸ μέρος τοῦτο δι' ἃ καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἀφ' οὗ πρῶτον κατώρθωσα νὰ ἐμπνεύσω τῇ ἀσθενεῖ μου ὀλίγην ἐμπιστοσύνην ὀμιλῶν αὐτῇ πάντοτε

μετά τινος ἀφελείας καὶ μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος, χωρὶς νὰ ἔχω τὸ ὕφος νὰ ἀναζητῶ τὸν λόγον τῆς σιωπῆς τῆς, διότι ἄλλως θὰ μὲ ἀπέφευγε :

» — Εἰπέτε μου, τῇ λέγω, δεσποινίς, σὰς ἀρέσκει ὁ χορός; Ναί, ναί· ἤξεύρω ὅτι δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ὀμιλήσετε, ἀλλ' ἀπαντήσατέ μου διὰ σχήματος, διότι ἔμαθον ὅτι εἴσθε πολὺ καλὴ χορεύτρια· καὶ ἤξεύρετε ποῖος μοὶ τὸ εἶπε ; ὁ κύριος X.

» Εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο ἡ κόρη ἀμέσως ἠρυθρίασε, ἔστρεψε τὸ βλέμμα πρὸς τὰ κάτω καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ. Ἐνόησα ὅτι εἶχον θίξῃ τὴν πληγὴν καὶ ἐζήτησα νὰ ἐπωφεληθῶ τῆς εὐκαιρίας, ἣτις τόσον ἀπροόπτως μοὶ ἐδίδετο.

» — Μπα, τί συμβαίνει ; ἐξηκολούθησα· ἤξεύρετε, ἐγὼ πόσον εἶμαι φίλος σας· δὲν ἠμπορεῖτε νὰ μοὶ τὸ ἐκμυστηρευθῆτε ; Δὲν θὰ τὸ διακοινώσω οὔτε εἰς τὸν πατέρα, οὔτε εἰς τὴν μητέρα σας· ἄλλως τε πρόκειται διὰ τὸ καλὸν σας· ἤξεύρετε πότον σὰς εἶμαι ἀφωσιωμένος. Τί συμβαίνει λοιπὸν, μικρά μου ; Δὲν εἶνε διὰ νὰ κλαίετε. Ὁ κύριος X. εἶνε καλὸς νέος καὶ χορεύει καλὰ, τὸ ἤξεύρω· μάλιστα μοὶ εἶπε ὅτι θὰ μεταβῇ εἰς τὸν προσεχῆ χορὸν τῆς λέσχης. Κρῖμα ὅπου δὲν ἠμπορεῖτε καὶ σεῖς νὰ υπάγετε, διότι εἶνε ἀπὸ τοὺς ὠραιότερους χορούς τοῦ ἔτους· εἶνέ ποτε δυνατὸν νὰ μεταβῆτε εἰς τὸν χορὸν χωρὶς νὰ ὀμιλήτε ; Πρέπει λοιπὸν πρῶτον νὰ θεραπευθῆτε καὶ θὰ θεραπευθῆτε, δὲν ἔχει οὕτως ;

» Καθ' ὃν χρόνον ὠμίλουν, ἡ ἀσθενὴς μου εἶχε παύσῃ κλαίουσα καὶ ἐκράτει τοὺς ὀφθαλμούς της προσηλωμένους πρὸς ἐμὲ εἰς κατάστασιν ἐκστάσεως καὶ ὥσεὶ νὰ μὴ ἤκουε πλέον τοὺς λόγους μου· τὴν προσέβλεψα αὐστηρῶς καὶ μὲ ἐπιτακτικὸν ὕφος ἀνεφώνησα : « Ὁρθία ! » Ἀμέσως ἠγέρθη, ὥσάν νὰ ὠθεῖτο ἀπὸ ἀόρατὸν τινα δύναμιν καὶ ἔστη ἀκίνητος πρὸ ἐμοῦ· ἐνόησα ὅτι ἦτον ὑπνωτισμένη καὶ ἐξηκολούθησα :

» — Διατί δὲν ὀμιλεῖτε ; θέλετε νὰ υπάγετε εἰς τὸν χορὸν ;

» Ἐν ξηρὸν « Ναί » ἐξῆλθε τοῦ στόματος τῆς ἀσθενοῦς μου, ἠρέμα καὶ ὥσεὶ νὰ ἀπεσπᾶτο ἀπὸ τὸ στόμα τῆς.

» — Διατί δὲν ὠμιλεῖτε ἕως τώρα ;

» — Διότι ἐφοβούμην μὴ μάθῃ τις ὅτι ἀγαπῶ τὸν X.

» — Ἀπὸ τοῦδε θὰ ὁμιλεῖτε καὶ μὴ φοβῆσθε τίποτε.

» Τὴν ἐξύπνησα καὶ ἐξηκολούθησα ὁμιλῶν ἐκείνη δὲ ἀπήντα ἀδιαφόρως χωρὶς νὰ φαντασθῇ καὶ ὅτι πρὸ ὀλίγων στιγμῶν δὲν ὠμίλει.

» — Πηγαίνετε, τῇ λέγω, νὰ καλέσετε τὴν μητέρα σας ἔχω καὶ νὰ τῇ ἀναγγείλω.

» Ἐξῆλθε καὶ ἐπανῆλθε ὁδηγοῦσα τὴν μητέρα της, τῆς ὁποίας ἐννοεῖτε τὴν ἀπερίγραπτον χαρὰν Ἐκτοτε ἐθεραπεύθη ἢ δεσποινὶς Α*, ἀλλὰ συνέστησα εἰς τοὺς πάντας νὰ μὴ ὁμιλήσωσι ποτε ἐνώπιόν της περὶ τῆς προτέρας ἀφασίας της.

» Ἐπειδὴ δὲ σὰς βλέπω ὅλους ἐνδιαφερομένους εἰς τὸ νὰ μάθετε ἂν ἡ ἡρώϊς μου μετέβη εἰς τὸν χορόν, τὸν ὁποῖον τῇ ἀνήγγειλα, καὶ μὲν μετέβη, σὰς λέγω, ἀλλ' ἔκτοτε, καθὼς πολλὰ νεάνιδες τῆς ἡλικίας της, ἐλησμόνησε τὸν παιδικὸν τοῦτον ἔρωτα καί, ἂν θελετε νὰ μάθετε καὶ τὸ τέλος, τώρα ζῆ εὐτυχῆς, ὅσον βεβαίως μία νευρική εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε εὐτυχῆς, μετὰ τοῦ συζύγου της, ὅστις οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχει μετὰ τοῦ προειρημένου X.

» Ἡ κυρία αὕτη ἔμεινεν ἄτεκνος εὐτυχῶς, λέγω δ' εὐτυχῶς ὄχι διότι δὲν θὰ ἦτο μήτηρ καλὴ καὶ εὐαίσθητος, ἀλλὰ διότι τῶν νευρικῶν γονέων τὰ τέκνα νευρικώτερα. Δὲν ἠρωτήθη ἡ γνώμη μου διὰ τὸν γάμον τοῦτον ἂν ὅμως ὡς ἰατροί, σκέπτομαι. ὀφείλομεν νὰ ἀπαγορεύσωμεν ἢ νὰ ἀναβάλωμεν τὸν γάμον εἰς τὰς τοιαύτας κρᾶσεις, τότε εἰς τὸν αἰῶνά μας ποῖοι θὰ ὑπανδρεύοντο;

Ἐν Παρισίοις, Φεβρουάριος 1904.

ΣΟΛΩΝ ΒΕΡΑΣ

Εἰς κουτοπόνηρον

ΜΗΝ κἀνης τὸν ἡλίθιον — χρειάζεται' εὐφροσύνη
καὶ μόνον πνεῦμα ὅταν πολῶς, σοῦ στέκει ἡ βλακεία.

ΣΑΤΑΝΑΣ